

TEMA | GIVERTJENESTE

Hvad kan jeg give?

Bibelen opfordrer kristne til at være gavmilde og tage sig af de svageste i menigheden og i verden. Paulus opfordrede de første menigheder til at tænke både på kristne i den lokale menighed (1 Kor 11,21) og andre steder (ApG 11,29).

Gavmildheden kan både give sig udtryk i pengegaver, men der er også mange andre måder, man kan bidrage til Guds rige på.

FOTO: SARAH LAVAL

Arbejdskraft

"Vær med til at hjælpe de hellige, når de har brug for hjælp." (Rom 12,13).

FOTO: PEXELS.COM

Forbøn for Guds riges arbejde

"Under stadig bøn og anråbelse skal I altid (...) altid være udholdende i forbøn for alle de hellige." (Ef 6,18)

FOTO: ISTOCKPHOTO

Omsorg og trøstende ord

"Vær hinanden hengivne i broderkærlighed, kappes om at vise hinanden agtelse." (Rom 12,10)

FOTO: PEXELS.COM

Ting, der kan sælges

"De, som ejede jord eller huse, solgte dem (...); pengene blev så fordelt til hver enkelt efter behov." (ApG 4,34b-35)

ROAR STEFFENSEN ►► Vi skal ikke samle til huse eller erhverve flere materielle goder, men bruge vores penge til at tjene andre, give og gøre godt

Vi skal bruge penge på at tjene andre

Givertjeneste er at give det videre, vi har fået af Jesus

AF KAJA LAUTERBACH

"Gud har ikke brug for min givertjeneste, men det har både min næste og jeg selv."

Det siger Roar Steffensen, der er valgmenighedspræst og projektmisionær i LM. Han understreger, at alt tilhører Gud, og mennesker kun er forvaltere eller administratorer, selv om man kalder noget for "mit".

"Det gælder også de penge, jeg tjener, og de materielle goder i mit hjem, hvis Gud har lånt mig et hjem," siger han.

I 2 Kor 9,8 står, at Gud giver overflod til at gøre godt, og i Ef 4,28 står, at man skal arbejde med sine hænder, så man har noget at give til den, der har behov for det.

"I de to vers giver Paulus en fantastisk vejledning i, hvad givertjeneste er, og hvordan vi skal se på arbejde og penge. Vi skal ikke samle til huse eller erhverve flere materielle goder, men bruge vores penge til at tjene andre, give og gøre godt," siger Roar Steffensen.

Han tilføjer, at som han ser det, handler givertjeneste primært om at give penge eller naturalier

"Selvfølgelig kan man også give for eksempel tid, men man skal bare passe på, at det at tale om givertjeneste i forhold til andre ting ikke bliver et forsøg på at smygge sig uden om Guds kald til at give slip på pengene," siger han.

For næstens skyld

"Fordi jeg giver til Guds rige her på Jorden, er der måske nogle flere, der når Guds rige i evigheden. Det er en langt større investering end i ting, jeg ikke kan tage med mig," siger Roar Steffensen.

Han forklarer, at det er en af de måder, givertjeneste kan komme næsten til gavn på.

"Vi skal give det videre, vi har fået af Jesus, så evangeliet kan nå til flere mennesker, men vi skal også give for at fremme retfærdighed og afhjælpe fattigdom," si-

FOTO: PIXABAY

"Vi skal give både til Guds rige og for at fremme retfærdighed i verden," siger Roar Steffensen.

ger han og peger på Guds meget praktiske anvisninger i 3. Mosebog for høsten.

"Ved at følge dem går landmanden glip af nogle procent, men der sker en fordeling, så der også er noget til fattige og fremmede."

I 2 Kor 9 giver Paulus en stærk opfordring til gavmildhed. Det er for Roar Steffensen at se bevis på, at Guds opfordring til en retfærdig og ligelig fordeling af goderne ikke kun er et gammelttestamentligt princip. Derfor opfordrer han til også at give til nødhjælpsorganisationer, der fremmer ligelig fordeling i verden.

For ens egen skyld

Roar Steffensen anfører, at det også er godt at give for ens egen skyld.

"Gud er gavmild og ødsel og giver sig selv for os. Vi er kaldet til at ligne Jesus og derfor skal vi give. Som Jesus blev fattig for vores skyld, må vi give, for at mennesker kan få del i det, Jesus har givet," uddyber han og peger på, at det at give også er at øve sig i at have tillid til, at Gud sørger for en.

"Vi kan ofte tænke, at vi ikke har mere, end vi skal bruge. Men vi køber ting, bare fordi kan, og har vores tilfredshed og glæde i forbrug og vores primære sikkerhed i penge, som så let bliver en afgud, der tager opmærksomheden fra

Gud og andre menneskers behov."

Som Roar Steffensen ser det, er løsningen på det at give, så man virkelig mærker, at man må undvære.

"Det er et valg, man nogle gange må tage, for Bibelen fortæller, at livet ikke afhænger af materiel overflod, men af Gud," siger han.

"Kristne gør klogt i at høre på Jesus, når han siger, at hvor menneskers skat er, der vil også deres hjerte være. Derfor skal vi placere vores penge hos Gud, for det er først og sidst Guds penge."

For kirkens skyld

Det er ikke kun penge, der ikke er ligeligt fordelt i verden. Ofte er det sådan, at kirken i de fattige lande har et langt større åndeligt fokus end kirken i Vesten.

"Derfor skal vi, der har penge, også give for Guds folks skyld, sådan at kirken kan vokse, for måske ønsker Gud, at vi skal velsigne hinanden," siger Roar Steffensen.

Alle skal være med

Der er nogle mennesker, som Gud har givet en særlig gave til at give, forklarer Roar Steffensen.

"De kan leve endnu mere sparsommeligt selv. De har et særligt syn for, at pengene ikke er vores egne men Guds, og de er på en særlig måde på udkig efter, hvor de kan hjælpe og bære med,"

"Vi skal placere vores penge hos Gud, for det er først og sidst Guds penge," siger Roar Steffensen.

sliger han.

Ny Testamente er meget tydelig om, at alle kristne er kaldet til at være med i givertjenesten, men den giver ingen regler om, hvor meget man skal give. Der står blot, at enhver skal give efter evne, siger Roar Steffensen og anbefaler, at man kommer i gang med at give fast, mens man er ung med det lidt, man har.

"Det bliver nemlig ikke nemmere af, at man får en større indtægt. Og så handler det om at være bevidst om, at man skal finde ud af, hvad man skal give mere til, når man kommer til at tjene flere penge."

"Det bliver aldrig nemt, men det handler om at holde fokus på, at man er forvalter, og at alt, hvad man har, har man fået af Gud. Så bliver hjertet nemlig lukket op," slår han fast.

TEMA

LOUISE HØGILD ►► Med en fastgiver-ordning ryger gaverne af sted hver måned, før jeg selv ser dem, og uden at jeg hver gang skal tage stilling til, om jeg har lyst til at give

Som minimum skal man tage stilling

Ungdomskonsulent: Det bliver ikke lettere at give, fordi man har meget

AF KAJA LAUTERBACH

LMU forsøger at opmuntre unge til at være med i giver-tjenesten på flere forskellige måder. Det fortæller ungdomskonsulent Louise Høgild.

"Ud over at tale om Bibels argumenter for, at man skal give, fortæller vi også om de behov, der er. Vi fortæller om mennesker i LM's missionslande, der ikke har de privilegier, vi selv har, sådan at LMU'erne ser behov, der skal dækkes, og som de kan være med til at dække," siger hun.

"Og så fortæller vi om, hvad pengene bliver brugt til, sådan at den enkelte ser, at det gør forskel, hvad han eller hun giver."

Give af det, man ikke har
Ud over at være ungdomskonsulent i Luthersk Missions Unge (LMU) er Louise Høgild også ansat som leder af LMU's missionsprojekt.

LMBU har i alt tre missionsprojekter – et for Kids, Between og LMU – og det er meget bevidst, at de kalder missionsprojekter og ikke

Louise Høgild opfordrer til, at man tager sin fastgiver-ordning op til vurdering engang imellem.

indsamlingsprojekter, fordi det at give penge kun er en del af projekterne.

"I LMBU vil vi rigtig gerne sætte fokus på, at børn og unge ikke er en organisation for sig, men en del af 'det store LM'; og vi vil gerne tage vores del og bære med. Derfor handler vores projekter altid om et af LM's missionslande," siger hun.

Der er også en opdragende effekt i LMBU's missionsprojekter, mener Louise Høgild.

"Børnene og de unge finder ud af, at man aldrig er for lille til at blive brugt i Guds rige. Man kan være med med de midler, man

har," siger hun og peger på, at det er vigtigt, at man lærer om det tidligt, selv om man ikke har så meget.

"Man skal lære at give af det, man ikke har. Det handler om at komme i gang med en god vane, for det bliver nemlig ikke lettere, hvis man har meget at give af," understreger hun.

"En god vane med at give hjælper også til, at penge og andre resurser ikke fylder for meget i ens liv."

Ikke oven i julegaverne

Louise Høgild synes, at det er rigtig godt at lave en fastgiver-ordning:

"På den måde er det hele

sat i system, så gaverne ryger af sted hver måned, før jeg selv ser dem, og uden at jeg skal tage stilling til hver gang, om jeg nu vil give. Svaret bliver så let, at jeg ikke lige har lyst – eller jeg kommer til at glemme det."

Derfor opfordrer man LMU'erne til at blive fastgivere. Både for LM's skyld, så gaverne bliver fordelt ud over året. Men også for de unges egen skyld.

"De vil gerne give, og LMU vil gerne hjælpe dem til, at de ikke behøver tænke over det og heller ikke skal give det hele i december oven i julegaveindkøbene," siger Louise Høgild.

Hun ser dog også en ulempe ved ordningen. Nemlig at den fjerner refleksionen, om man eventuelt skal give mere, fordi ens indtjening er steget. Eller fordi der er et akut behov. Derfor opfordrer hun til, at man er opmærksom på at tage sin fastgiver-aftale op til vurdering engang imellem.

Giver man mon nok?

I LMU bruger man altid MobilePay ved indsamlinger, fortæller Louise Høgild og erkender, at det på den måde ikke kan ses så tydeligt, hvornår LMU'erne giver, sådan at synlige gaver kan minde flere om at give.

Hun tror heller ikke, det er nødvendigt.

"Vi taler om, at man skal give – ikke *hvad* man skal give," siger hun og tilføjer, at der bestemt er en risiko for, at farisæeren i én vokser, hvis man skal sætte ord på, hvad man giver.

"Men det er altid godt at udfordre hinanden på, om man giver nok," siger hun.

Kan ikke lade være

Louise Høgild vil ikke udstikke retningslinjer for, om alle

"Personligt kan jeg ikke lade være med at give, fordi Bibelen taler så meget om det," siger LMU-konsulent Louise Høgild.

skal være med til at give til Guds riges arbejde eller ej.

"Men jeg synes, man som minimum skal tage stilling til givertjeneste. Sådan at man ikke bare glemmer det eller ikke tænker over det," siger hun.

"Folk må selv stå inde for deres beslutning. Personligt kan jeg ikke lade være med at give, fordi Bibelen taler så meget om det. Både at det først og fremmest er Guds resurser, som jeg er forvalter af, men også, at en kristen skal give rundhåndet og ikke vrangvilligt."

Tiende er et positivt forbillede for givertjenesten

En fast ordning er ikke målet i sig selv

Princippet med at give tiende, som det er beskrevet i moseloven, er meget konkret, enkelt og enormt håndterbart. Israelitterne skulle simpelthen bare tage hvert tiende dyr eller stykke frugt uden at vurdere dem og give dem til templet.

Det siger Torben Mathiesen fra Gjern, der i mange år har været ansat i Ordet & Israel og derigennem har et stort kendskab til Gammel Testamente.

Selv om det ikke er noget påbud for kristne at give tiende, tænker han, at det er en god ide at se tiende som et positivt forbillede på, hvordan man kan gøre i praksis, lære af det og lave enkle og nemme strukturer

for sin givertjeneste.

"Selve tanken om, at vi skal give, møder vi nemlig hele tiden i Ny Testamente, og strukturmæssigt er fastgiverordninger på linje med at give tiende," siger han.

En slags skat

Skikken med at give tiende var kendt i Mellemøsten længe før moseloven. For eksempel står der i 1 Mos 14, at Abraham gav tiende til Melkisedek.

Torben Mathiesen forklarer, at den form for tiende, der blev indført i 3 Mosebog, er en slags skat, som israelitterne skulle betale til levitterne, der igen skulle betale tiende til præsterne.

"Det var, for at de kunne ar-

bejde fuldtid med helligdommen og senere templet. Det vil sige, at tiende skulle være med til at skabe et rum for tilbedelsen af Gud. En praksis, hvor israelitterne blev mindet om, at Gud ejer og opretholder hele jorden, og de er forvaltere," siger han.

"På den måde bliver tiende som princip relevant også for os, for vi har også hele tiden brug for at blive mindet om, at Gud er opretholder, og vi er forvaltere."

Torben Mathiesen synes også, at tiende af tiendeprincippet er en relevant praksis i dag – altså det, at levitterne skulle give tiende af den tiende, de fik. På samme måde reserverer den menighed, han selv

kommer i, ti procent til at give videre, når de lægger budget.

Ikke kun tiende

Israelitterne kunne imidlertid ikke bare sige, at de havde gjort deres pligt, når de havde betalt tiende. Tredje Mosebog giver også meget konkrete anvisninger på, hvordan man skal hjælpe de fattige, ligesom den taler om spontane frivillige gaver og taknemmelighedsgaver.

"Man kan ikke lave regnskab på alt i Gammel Testamente, men når alt er lagt sammen, kommer man op på mere end ti procent," siger Torben Mathiesen.

"Tanken er, at vi har fået alt af Gud og burde være op-

taget af at sige: Hvor meget kan jeg give tilbage af alt det, som egentlig er hans?"

"På samme måde skal vi også være bevidst om ikke bare at have en betalingsordning, men en kombination af en fast ordning og anledninger til spontant at give derudover. Det at give skal være en synlig og indarbejdet del af vores livsstil," siger Torben Mathiesen.

Han påpeger, at man aldrig må glemme det, der er vigtigst: Nemlig at være barmhjertig og have hjertet med i det, man gør.

"Hvis jeg kommer til at betragte givertjeneste som, at jeg har gjort min pligt, risikerer jeg jo at stå i nøjagtig samme situation som de fa-

At give skal være en synlig og indarbejdet del af en kristens livsstil, mener Torben Mathiesen.

risære, som Jesus bebredede, fordi de havde lavet et meget minutløst system, der gik langt ud over moseloven, men som havde glemte barmhjertigheden." Kl

KAJ LINDEGAARD ▶▶ Asylansøgerne er på mange måder blevet som en slags familie for mig

Asylansøgerne forandrede mit liv

Han havde ikke drømt om, at han skulle få så tæt et venskab med de nye flygtninge, der kom til byen. Men der skete noget, da Kaj Lindegaard fra Herning begyndte at engagere sig i det lokale asylcenter.

Asylansøgerne savnede nogen at snakke med, og han begyndte at tilbringe meget af sin tid sammen med dem og fortælle dem om Jesus. Han har også oplevet mange af dem komme til tro.

Asylcenteret i byen er nu lukket, men Kaj Lindegaard bruger stadig meget tid på at besøge sine nye venner rundt i landet.

"De er på mange måder blevet som en slags familie for mig," siger han.

Vækkelsen kom udefra

De senere år har mange af LM's forsamlinger oplevet asylansøgere banke på for at blive en del af det kristne fællesskab. Det har været til stor opmuntring, særligt for de steder, hvor man har siddet nogle få stykker og bedt om, at der måtte komme nye til.

Mange frivillige i det tværkulturelle arbejde gør en stor indsats for at oplære de nyttilkomne i den kristne tro, integrere dem i den lokale menighed og hjælpe dem med at knytte venskaber med danske kristne.

Ønsker bare at tjene Gud

Den unge Omar Rios Ortiz var en travl læge, der brugte det meste af sin tid på arbejde. Han var opdraget katolik, men var ikke særligt interesseret i Gud og Bibelen.

Han fik en kæreste, der er luthersk kristen, og hun tog ham med i kirke. En dag, da han sad og lyttede til præstens prædiken, fik han en stærk trang til at følge Jesus.

I dag har Omar sagt sit job som læge op for at studere teologi, for som han siger: "Jeg følte, jeg var nødt til at sætte Gud først og følge ham alene."

Bibelsk funderet oplæring

I Peru er cirka 80 procent af befolkningen katolikker. Deres religiøsitet er ofte en blanding af helgendyrkelse og peruansk folketro, hvor man tilbeder Moder Jord.

Derfor er der brug for bibelsk funderet oplæring, som kan styrke den lille lutherske kirke i landet. På kirkens bibelskoler uddannes unge til at blive præster og ledere, der kan dele det kristne evangelium med deres landsmænd.

Min søn lever

En mor sidder og ammer sin nyfødte dreng. Hans baghoved er hævet, og han er stadig gul at se på, men han er vågen og opmærksom.

For tre dage siden lå han alene under varmelampen – slap og sløv med skrammer i ansigtet efter en vanskelig fødsel, som endte med en tang-føreløsning. Det var usikkert, om han ville overleve.

Ikke alle børn overlever

I Etiopien mister rigtig mange børn livet under fødslen eller i løbet af de første døgn som følge af en langvarig fødsel med tilstedende komplikationer.

Med fokus på genoplivningsteknikker og tættere opfølgning af børnene på en specialafdeling er chancerne for at overleve øget væsentligt.

For denne lille dreng fik det afgørende betydning, at Jinka Hospital har fået en afdeling for nyfødte med særlige behov.

OMAR RIOS ORTIZ ▶▶ Jeg følte, jeg var nødt til at sætte Gud først og følge ham alene

Når du giver, sker der noget!

Du tænker måske, at de penge, du kan give, ikke gør den store forskel. Men det gør det! Luthersk Mission er faktisk helt afhængig af de gaver, du og andre giver. Når du giver, sker der noget!

LM's arbejde er meget varieret og vidtforgrenet. Det er vores ønske at føre mennesker ind i et fællesskab med Jesus – og at imødekomme deres menneskelige behov. Når LM driver mission, sker det derfor inden for tre fokusområder:

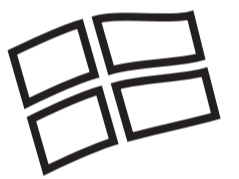
Sundhed

LM's udsendte arbejder i forskelligt hjælpearbejde. Arbejdet inkluderer blandt andet reduktion af dødeligheden blandt fødende kvinder og undervisning i almene skolefag og sundhed.

Bibelundervisning

LM's missionærer underviser på fem bibelskoler verden over. Undervisningen påvirker eleverne i en positiv retning og klæder dem på til at fortælle Bibelens budskab til andre.

Integration

LM's tværkulturelle konsulenter engagerer frivillige til at tage sig af flygtninge og indvandrere. Målet er at give dem en god indgang i Danmark og at vise dem kristen næstekærlighed og tro.

Når du giver

- får studerende cambodjanere mulighed for at bo på et kristent kollegium
- kommer flere etiopiske mødre og børn sikkert igennem graviditet og fødsel
- får unge peruanere et givende år på bibelskole
- får flygtninge nemmere ved at falde til i Danmark
- kan Soma Biblia sælge bibler og kristne bøger i Tanzania
- bliver cambodjanske kvinder hjulpet ud af prostitution
- kan tanzaniske nomader blive udrustet til at evangelisere i deres egne stammer
- kan indvandrere være med til gudstjenester, hvor forkyndelsen bliver oversat til deres eget sprog

Giv regelmæssigt

Bliv fastgiver

Vi vil gerne opfordre dig til at blive fastgiver, hvis du ikke allerede er det. Ved at give fast og regelmæssigt, er du med til at sikre gode vilkår for missionsarbejdet og tryghed for både vores egne missionærer og vores samarbejdspartnere rundt om i verden.

Ved at tilmelde dig Betalingservice bliver din gave automatisk overført fra din konto til LM's konto. Du bestemmer selv, hvilket beløb og hvor ofte du vil give.

Se, hvordan du bliver fastgiver på dlm.dk/støt, eller ring til Luthersk Missions sekretariat på 48 20 76 60.

TEMA

Johanne Kammergaard Ipsen
Sygeplejerske

I en familie som vores med tre små børn og to ret jævne indkomster skal man ikke forvente skulderklap fra bankrådgiveren, når der på budgettet er indlagt månedlige overførsler til diverse foreninger og hjælpeorganisationer. Og jeg ville da lyve, hvis jeg ikke også godt kunne se, hvad de penge kunne have været brugt til i stedet.

Derfor er det af stor betydning for os, at vi netop har organiseret vores givertjeneste på en måde, hvor pengene bliver trukket automatisk hver måned, så vi ikke skal stå og overveje, om vi har råd. Givertjenesten udfordrer os til at overveje, hvor meget vi kan tillade os at beholde til os selv, når vi ved, der er mennesker, der sulter, lider nød og ikke kender Gud, og jeg kan mærke, det er sundt for mig at hoppe af forbrugsmøllen og engang imellem prøve at nøjes med mindre, end jeg har lyst til.

Annemie Sjælland
Pensionist

Vi har haft givertjeneste organiseret i faste rammer i hele vores 50-årige ægteskab. Vi startede ud som selvstændige, hvor der ikke var mange penge, men vi havde en klar aftale, da vi blev gift, om, at vi ville give til missionen. Vores givertjeneste er ordnet i et gavebrev, hvor vi giver en fast procentdel af vores indtægt. På den måde har vi reguleret gaverne løbende – også da vi fik flere penge i slutningen af vores arbejdsliv.

I dag er vi pensionister, og derfor har vi færre penge at give af. Derfor tænkte vi, at vi i stedet kunne give af vores arbejdskraft, og vi engagerede os i genbrugsarbejdet. Vi spørger ofte hinanden, når vi går hjem fra butikken, hvor vi kunne have samlet det ind, som vi gennem genbrugsarbejdet har tjent til LM i dag.

Manuel Vigilius
Koncernkommunikationschef

Givertjeneste er en mulighed for at sige tak til Jesus og tilbede ham meget håndgribeligt. Han gav alt for mig. Nu får jeg lov at sige ham tak ved at hjælpe både brødre og søstre og vildtfremmede. Overførsler via netbank kan altså være sød musik i hans ører.

Alt, hvad jeg har, er hans. Det er hans penge. Han har bare givet mig dem til at forvalte. Så jeg giver ikke mine penge til nødhjælp eller mission. Jeg giver hans penge videre. Det er en gave, at jeg kan bruge penge til at kæmpe for alt, hvad jeg har kært. Og så er givertjeneste et vigtigt våben i kampen mod griskhed, som er afgudsdyrkelse. Jeg vifter mine kvitteringer for næsen af Den Onde for at sige: Du ejer mig ikke, din gamle nar. Det er en tanke, jeg godt kan lide.

Anders Solgaard
teologistuderende

Jeg har det lidt ambivalent, når jeg skal give penge. Egentlig vil jeg gerne give penge til gode formål. Men jeg synes simpelthen, det er så rasende svært at få trykket på knappen, der sender pengene ud af min konto. For har jeg råd til det? Hvad nu hvis jeg uventet smadrer min cykel, eller køleskabet sætter ud – hvordan får jeg så penge til det? Det med cyklen skete faktisk i januar, og jeg skulle så finde nogle tusinde til at erstatte den. Men i min frustration over den ødelagte cykel og den ekstra økonomiske byrde tænkte jeg, til min egen overraskelse, ikke på de penge, jeg sendte af sted i juleferien som gaver. Lige gyldigt hvor svært det er at sende penge, må jeg erkende, at jeg endnu ikke har prøvet at savne en eneste krone, jeg har givet væk.

PHILIP BACH-SVENDSEN ►► Vist kan der rejses kritik mod en del af det, der finder sted i Tanzanias kirker, men man kommer ikke uden om at tage stilling til givertjeneste

I Tanzania er det utænkeligt ikke at give noget

Givertjeneste fylder meget ved gudstjenester – på både godt og ondt

AF PHILIP BACH-SVENDSEN

I Tanzania er givertjeneste en glæde. Sådan bliver det sagt, og sådan er det – i det mindste for en del kristne. Glæden er nok tydeligst, når Gud har gjort en i familien rask eller hjulpet en anden godt igennem eksamen. Så annoncerer man ugen i forvejen, at næste søndag er der nogle, som vil give en særlig gave. Er man til stede da, er der ofte mange i forsamlingen, der går op og lægger et beløb oveni som udtryk for, at de deler initiativtagernes glæde og taknemlighed.

Fordi det at give er en glæde, er der ikke en gudstjeneste, eller bare en offentlig andagt, uden at der er mindst én indsamling. Bænk efter bænk går man i en lang række op foran og lægger sin gave i en af indsamlingskurvene. Det hører til sjældenhederne, at de bare bliver sendt rundt. Børnene får stukket en mønt i hånden, når de skal i søndagsskole, med påbud om at give. For det skal alle naturligvis. Alt andet ville være utænkeligt.

Regnskab med gaverne

Som en naturlig følge bliver der holdt nøje regnskab med, hvad man giver. Det første, der møder en ved indgangen til kirken, er nogle stativer med en masse små rum, hver med plads til ti små konvolutter – én til hvert kirkemedlem, sådan cirka, og i nummerorden, så det nemt at finde sin egen.

På et tidspunkt i gudstjenesten bliver alle indsamlede beløb i ugens løb annonceret. Og det sidste, man får med, er en udendørs auktion, hvor alle naturaller, der er givet som gave, bliver solgt for højeste bud.

Man kan naturligvis godt lægge sin gave direkte i indsamlingskurven under offergangen, men putter man den i konvolutter, bliver dato og beløb noteret på det medfølgende kort, så man har bevis for, at ens

"Det sidste, man får med ved en gudstjeneste i kirken i Tanzania, er en udendørs auktion, hvor alle naturaller, der er givet som gave, bliver solgt for højeste bud," siger Phillip Bach-Svendensen.

gave er modtaget, og man kan se, hvor meget man har givet indtil nu i år. Drejer det sig om en speciel indsamling, bliver der nogle gange uddelt andre konvolutter til dét formål. Det siger sig selv, at de, der tæller kollekten og fører regnskab med det hele, kan have en halvlang arbejdsdag om søndagen.

Hvor mange gange der bliver undervist om givertjeneste i løbet af et år, er der ikke tal på, men det er ikke så få. Der er også en længere række af forskellige ting, man kan give til. Blandt andet opfordres de kristne hvert år til at afgive et løfte om et vist beløb, som så både giver og kirkekontor holder øje med bliver givet.

Utænkeligt ikke at give

Det positive er, at man ikke kommer uden om at tage stilling til givertjeneste i Tanzania, hver gang man er i kirke. Om så den konklusion, man når frem til, er lige så positiv, er et mere åbent spørgsmål. Det er ikke svært at finde dårlige eksempler:

Der var hende, der gik hjem i stedet for til nadver, fordi der også var en indsamling efter dén gudstjeneste, og hun havde allerede givet sin mønt ved offergangen inden.

I hvert fald ude på landet sker det, at der kommer små papirlapper i kollektkurven, ikke fordi man snyder sig til det i stedet for at give en rigtig pengeseddel, men fordi man ikke har rede penge. Og som skrevet tidligere: Det er utænkeligt ikke at give noget. Så man noterer et beløb på lappen og må efterfølgende se at få fat i nogle kolde kontanter til næste gang.

Det forekommer, at de, der giver tiende, kommer op og får lov til at knæle ved alteret under den særlige indsamling for dén type gave. Her bliver de tilsagt Guds velsignelse med håndspålæggelse. Mens alle vi andre må sidde og se på, naturligvis – og tænke vort.

Ikke altid bibelsk belæg

I ikke så få kollektaler er der en mere direkte kobling mellem pengebeløb og Guds velsignelse, end der er bibelsk belæg for. Det er usædvanligt, at nogle bliver fristet til at gå over stregen og lokke med løfter om kontant afregning fra Guds side til dem, der virkelig ofrer, ligesom de, der handler anderledes, må sidde tilbage med dårlig samvittighed, hvis de da ikke er blevet helt immune over for, om de giver noget til Gud eller ej.

Ved hver gudstjeneste i Tanzania er der en række ting, man kan give til, fortæller Phillip Bach-Svendensen.

Ved særindsamlinger er det ikke ualmindeligt, at man bliver kaldt op med navns nævnelse for at give sin gave, og beløbet bliver straks annonceret højt. Lever det op til forventningerne, er der klapsalver fra hele forsamlingen.

Vist kan der rejses kritik mod en del af det, der finder sted i Tanzanias kirker, når det gælder givertjeneste. Men glæden og velsignelsen er svært at tage fra vores trosfæller syd for ækvator. Den giver Gud nemlig. Så vi kan nok lære noget af dem omkring det at give til Guds rige. Men vi må gå til vores himmelske Far for at blive en glad giver og modtage hans velsignelse med tak.

TEMA

PETER N. ANDERSEN ►► I stedet for at nøjes med mange fine ord viser vi, at vi rent faktisk mener noget med det ved at støtte de svageste i samfundet

Firma har valgt at støtte LM-projekt

Jysk virksomhed donerer 50.000 kroner til undervisning af skolebørn i Fjendeskoven

AF KARIN BORUP RAVNBORG

Det var egentlig lidt af et tilfælde, at den danske virksomhedsleder fik interesse for at støtte netop et af Luthersk Missions projekter.

Han hørte om LM's arbejde i Cambodja gennem nogle bekendte på en Indre Missions bibelcamping sidste sommer. Og under en privat rundrejse i Cambodja i november sidste år besøgte Peter N. Andersen Axel Rye Clausen, der er en af LM's missionærer i Siem Reap.

Her fik han indblik i det arbejde, LM driver sammen med den lokale kirke blandt fattige i Fjendeskoven i det nordvestlige Cambodja, og blev vældig begejstret.

"Det var en super interessant måde, de var organiseret på, hvor det ikke var missionæren, men de lokale, der var i front. Det tiltalte mig meget," fortæller Peter N. Andersen, der er medejer af JPS Marsells A/S, som har hovedsæde i Aarhus.

Efter hjemkomsten fra Cambodja delte Peter N. Andersen idéen med sine to kompagnoner. De blev enige om at støtte oprettelsen af en tredje skoleklasse i Fjendeskoven med 50.000 kroner over det næste år.

"Vi støtter i forvejen et

Under sin rundrejse i Cambodja blev virksomhedsleder Peter N. Andersen meget begejstret for LM's projekt i Fjendeskoven. Her står han udenfor hjemmet i Ry ved Skanderborg.

andet projekt i Myanmar gennem Folkekirkens Nødhjælp, så det er ikke noget nyt for os," fortæller han.

Støtter diakonalt arbejde
Virksomheden har i mange år primært beskæftiget sig med køb og drift af udlejningsejendomme. Peter N.

Andersen oprettede den i 1986 sammen med to kristne venner fra sin studietid i Aarhus.

De tre venner har nu i over 30 år ledet virksomheden, der i dag også omfatter investering, udvikling og drift af virksomheder, salg af byggematerialer og noget så

specielt som salg af sjældne vandplanter til akvarier.

"Da vi alle tre er kirkeligt engageret, er det meget naturligt for os at støtte kirkelige projekter i udlandet," fortæller Peter N. Andersen.

"Som firma kan vi ikke direkte støtte mission. Det gør vi hver især privat. Men et

CSR – Corporate Social Responsibility

CSR står for Corporate Social Responsibility og oversættes på dansk oftest til virksomhedens samfundsansvar.

CSR er en strategi, hvor virksomheden redegør for, hvordan den vil inddrage sociale og miljø- og klimamæssige hensyn i dens forretningsaktiviteter. Det kan være ved at støtte et udviklingsprojekt blandt verdens fattigste eller anvende miljørigtige materialer i produktionen.

Det er frivilligt for danske virksomheder, om de ønsker at arbejde med samfundsansvar. Dog er der indført lovkrav, der forpligter de største virksomheder i Danmark til at rapportere, hvordan de arbejder med CSR.

Vil du have idéer til, hvordan en virksomhed kan bruge CSR til at støtte LM's arbejde, så kontakt resursechef Johnny Lindgreen på tlf. 48 20 76 60 eller på jl@dml.dk.

diakonalt projekt som det, LM er med til i Fjendeskoven, kan vi støtte som en del af vores CSR, virksomhedens sociale profil."

"Det er svært at gøre op i penge, hvad værdien er for os. Men det giver os en god mulighed for at snakke med vores kunder og samarbejdspartnere om noget andet end ren forretning. Jeg tror godt, de kan lide den der sociale profil."

Vi mener det, vi siger

"Vi ønsker at behandle det enkelte menneske med respekt, uanset om det er en medarbejder, kunde eller leverandør."

Sådan lyder en del af værdisættet for den virksomhed, som Peter N. Andersen driver. Derfor mener han også, at sponsoratet af en skoleklasse i Cambodja sender et godt signal fra virksomhedens side.

"Det er med til at understøtte vores værdier. Det er fint at have en social strategi, men i stedet for at nøjes med mange fine ord viser vi, at vi rent faktisk mener noget med det ved at støtte de svageste i samfundet."

"Jeg ved ikke helt hvordan, men jeg kunne godt tænke mig, at vi på længere sigt kunne støtte endnu mere," siger han.

Vis socialt ansvar og hjælp mennesker i nød

CSR-strategier kan bruges til både at styrke firmaets omdømme og støtte diakonalt arbejde verden over

Corporate Social Responsibility (CSR) – eller på dansk virksomheders samfundsansvar – er blevet den store trend i erhvervslivet. Næsten tre ud af fire virksomheder oplever, at CSR skaber positive resultater for virksomheden. Det viste en undersøgelse foretaget i 2013 blandt en række danske store og mellemstore virksomheder.

Men uanset virksomhedens størrelse er det en god idé at tænke samfundsansvar ind i virksomhedens forretningsstrategi. Det mener i hvert fald indehave-

ren af JPS Marsells A/S, Peter N. Andersen, hvis firma har lavet en aftale med LM om støtte af undervisning i Fjendeskoven i Cambodja.

Stolte medarbejdere

"Det giver virksomheden et godt omdømme, men det er ikke så meget udadtil, vi gør det. Det er primært, fordi det skaber en form for stolthed indadtil blandt medarbejderne," siger han og viser det seneste medarbejderblad frem med et afsnit om, hvordan JPS støtter de fattigste i Fjendeskoven.

Det gælder for medarbejderne – og i virkeligheden for os alle sammen – at det er vigtigt at kunne se en mening med det, man laver, understreger han.

"Det kan godt være, du til daglig står ved en høvl eller en kilemaskine, men du er faktisk med til at bygge de lækreste bygninger i Danmark – og så er du også med til at hjælpe folk i nød."

Bibelske værdier

For Peter N. Andersen og de to medejere af JPS Marsells A/S, der alle er kirkeligt en-

gagerede, er der en grundlæggende signalværdi i, at man som virksomhed viser, at man ikke kun tænker på sig selv.

Desuden, understreger han, ligger idéen med en CSR-strategi med omtanke for medmennesket og miljøet tæt op ad de bibelske værdier som næstekærlighed og ansvarlig forvaltning af skaberværket.

"Hvis vi som virksomhed går foran i det her, så kan det måske være til inspiration for andre at gøre det samme," siger han. *kbr*

Stadig flere virksomheder udarbejder strategier for, hvordan de kan handle globalt og samfundsmæssigt ansvarligt. En af dem er JPS Marsells A/S, der støtter skolegang for fattige børn i Fjendeskoven i Cambodja.

TEMA

KRISTINE ENGELL-KOFOED ►► Vi må lægge nøje mærke til, hvilken betegnelse Jesus bruger om penge. Mammon betegnes som herre. Hvem har førstepladsen i dit liv?

Kampen mellem Gud og penge

Der ligger så mange fristelser til at være uærlig, når man har med penge at gøre, siger Kristine Engell-Kofoed

AF KRISTINE ENGELL-KOFOED
LÆGE
ENGELL-KOFOED@DADLNET.DK

Igen tog Djævelen Jesus med sig, denne gang til et meget højt bjerg, og viste ham alle verdens riger og deres herlighed og sagde til ham: "Alt dette vil jeg give dig, hvis du vil kaste dig ned og tilbede mig." Da svarede Jesus ham: "Vig bort, Satan! For der står skrevet: 'Du skal tilbede Herren din Gud og tjene ham alene'" Matt 4,8-11.

Det var en voldsom åndskamp, der fandt sted den dag mellem Jesus og hans modstander. Satan tilbyder rigdom og herlighed som et middel til at få Jesus under sit herredømme. Satan ved, at rigdom og herlighed er effektive midler til at få mennesker til at tilbede ham. På dette bjerg frister han Menneskesønnen med det bedste, han har at friste med, med det mest effektive våben, han har for at opnå menneskers tilbedelse.

Satan vil bringe Jesus til fald. Satans mål var at få Jesus til at synde én eneste gang, for så kunne Jesus ikke løskøbe menneskeheden ved sin død på Golgata. Satan var vinder, hvis Jesus ikke forblev syndfri. Satan vidste, at Gud Herren krævede et syndfrit sonofferlam. Satan hader Jesus.

Jesus brugte Guds ord som våben i kampen mod sin modstander. "Der står skrevet." Jesus vandt kampen.

Fristelser til at være uærlig i pengeforhold
Vi er også i åndskamp, og ligesom Jesus bliver vi også fristet.

Jesus siger i Matt 6,24: *Ingen kan tjene to herrer. Han vil enten hade den ene og elske den anden eller holde sig til den ene og ringeagte den anden. I kan ikke tjene både Gud og mammon.*

Her er der en advarsels-trekant. Vi må her lægge

"Det er Satan, der står bag behovet for at blive rig. Satan ønsker nemlig, at vi skal fokusere på os selv og på vores egne behov," skriver Kristine Engell-Kofoed.

nøje mærke til, hvilken betegnelse Jesus bruger om penge. Mammon betegnes som herre. Vi skal ikke underkende den magt, som guden mammon har. En herre vil tjenes, og det vil mammon også. Hvem har førstepladsen i dit liv? Hvem eller hvad sætter du din tillid til? Gud eller Mammon?

Jesus siger i Luk 16,10-12: *Den, der er tro i det små, er også tro i det store. Den, der er uærlig i det små, er også uærlig i det store. Hvis I altså ikke har været tro med uærlig mammon, hvem vil*

►► Hos Jesus hører penge til kategorien "det små". Hvis vi ikke er ærlige med penge, er vi heller ikke ærlige med de store ting. Det er overraskende, at vores forhold til penge afslører, hvilken herre vi tjener

Kristine Engell-Kofoed

så betro jer noget, som er af sand værdi?

Hos Jesus hører penge til kategorien "det små". Hvis vi ikke er ærlige med penge, er vi heller ikke ærlige med de store ting. Det er overraskende, at vores forhold til penge afslører, hvilken herre vi tjener. Hvis I ikke er tro mod andres ejendom, hvem vil så give jer noget at eje selv, står der i det efterfølgende vers. Er vi tro mod vores arbejdsgivers ejendom? Det spørgsmål gælder både for ansatte i det private og i det offentlige, og det gælder for alle erhvervsdrivende.

Det gælder også i mange andre af livets sammenhænge. Det gælder i alt, hvad der har med penge at gøre. Vi skal også lægge mærke til, at Jesus kalder penge for "uærlig mammon". Der ligger så mange fristelser til at være uærlig i pengeforhold. Jesus siger også, at mammon ikke har "sand værdi". Mammons værdi for et menneske slutter den dag, mennesket dør, for et menneske kan ikke bringe penge med til livet efter døden. Mammon har ikke evighedsværdi.

Mon det er så farligt med penge?
Mon Gud har sagt? Der har

vi spørgsmålet fra Satan til Adam og Eva, og de faldt i synd. Når Gud har sagt, at det er farligt med penge, så er det farligt. Når Jesus advarer så kraftigt mod at tjene Mammon, så er det, fordi han ved, hvor snedlig, lokkende og besnærende Djævelen er.

1 Tim 6,9-10: *De, der vil være rige, falder i fristelse og baghold og henfalder til utallige tåbelige og skadelige tilbøjeligheder, som styrter mennesker i undergang og fortabelse. For kærlighed til penge er roden til alt ondt; drevet af den er nogle blevet ført bort fra troen og har voldt sig selv mange smerter.*

Der står ikke: nogle af dem, der vil være rige, falder i fristelse og baghold. Nej, alle, der vil være rige, falder i fristelse og baghold.

Bagholdsangreb bliver brugt i krigsførelse og ved røveriske overfald. Vi må erkende, at kampen mod mammon er en åndskamp. Det er, som om hjernen bliver skadet af denne trang til rigdom. De rigdomssøgende henfalder til utallige tåbelige og skadelige tilbøjeligheder, og de går deres undergang i møde.

Det kan ikke undre så meget, når vi besinder os

på, at det er Satan, der står bag behovet for at blive rig. Satan ønsker, at vi skal fokusere på os selv, på egne behov, på selvdyrkelse og selvtilfredsstillelse. Satan ønsker, at alle mennesker skal fortabes.

Satan lokker mennesker til fald. Der er mange skræmmende eksempler på det i Bibelen. Om Gehazi står der, at han – så en stor rigdom – han begærede den – han tog imod den – og han faldt fra troen (2 Kong 5).

Judas Iskariot er også et meget skræmmende eksempel på, hvilken magt penge kan få over et menneske. Han var så tæt på Jesus, havde været på tre års bibelskole hos Jesus, Han havde set og hørt, hvordan Jesus havde omsorg for og kærlighed til alle mennesker. Han havde set, at Jesus var Guds søn, og alligevel forlod han ham. Judas solgte Jesus til slavepris, nemlig 30 denarer, som svarede til en månedsløn. Judas gik fortabt

Givertjenesten er en modgift

Er der en modgift mod roden til alt ondt, mod kærlighed til penge, mod trangten til rigdom? Hvordan undgår vi at blive Mammons under-

sætter? Hvordan undgår vi, at vort hjerte har sin tillid til det, vi ejer, eller til det, vi ønsker at eje?

Der er en modgift, og det er givertjenesten. Givertjenesten flytter vort fokus bort fra os selv og hen på Herren. Givertjenesten flytter vort blik væk fra mammon og over på Herren. Givertjenesten kan være med til at bevare os i troen på Jesus, så vi ikke bliver ført bort fra ham.

Hvad siger Guds ord om at give til Herren?

3 Mos 27,30: *Al tiende af landet, både jordens korn og træernes frugt, tilhører Herren. Det er helligt for Herren.*

Jesus siger i Matt 23,23: *Ve jer, skriftkluge og farisæere, I hyklere! I giver tiende af mynte, dild og kommen, men I forsømmer det i loven, der vejer tungere, ret og barmhjertighed og troskab. Det ene skal gøres, og det andet ikke forsømmes.*

Jesus ændrede ikke ved procentsatsen. Bliver du fattig af at give til Herren?

Lov dog den Herre, som dig i din stand giver lykke, ham, som med tusind velsignelser véd dig at smykke! Tænk dog derpå, at han sin ære kan få (SOS nr. 35 vers 4).